

[C. J. F. Sven.]

muner, turde det være et Spørgsmaal, om Beløbet ikke bliver adskilligt større.

De økonomiske Konsekvenser af de Ændringer, som det med Venstres Bistand er lykkedes at indføre, opnaas der altsaa ikke saa forfærdelig meget ved. Naar man tænker paa, hvordan det ærede Medlem Hr. Krag vendte sig mod alle disse Udgifter, som han betegnede som uoverskuelige og rummende Muligheder for store Stigninger, og man ser, at alt, hvad man finansielt har opnaaet ved de foretagne Ændringer, er 2½ Million paa et samlet Udgiftsbeløb af ca. 75 Millioner — det er det hele —, fremgaar det saa ikke deraf, at de Ændringer, der er gennemført, ikke i væsentlig Grad ændrer Forslagets Karakter?

Jeg skal ikke bestride, at Ændringerne medfører en Række Forbedringer paa den sociale Understøttelseslovgivnings Omraade, og det vilde ogsaa være mærkeligt andet, der er Centralisationen, der er bedre Opbygning og Udbygning af den sociale Forsorg, alt sammen meget godt, men det kan alligevel ikke faa os til at overvinde de Betæneligheder, vi nærer overfor hele Lovforslaget, og som vi tidligere har givet Udtryk for.

Hertil kommer saa, at man jo faktisk staar uden nogen sikker Viden om, hvilke økonomiske Konsekvenser Lovforslaget vil medføre. Det er tidligere blevet drøftet vidt og bredt, og der er opstillet forskellige Kalkulationer. Man har fra Regerings Side nu opstillet en ny Kalkulation, der skulde vise Udgifterne efter de nu vedtagne Ændringer, og Resultatet skulde herefter blive det, at der i Forhold til den nuværende Lovgivning, der er opgjort til at medføre en Udgift af ca. 80 Mill. Kr. aarlig for Staten og Kommunerne, skulde blive Udgifter paa 72 Millioner, altsaa en Besparelse paa 8 Millioner, uagtet man ved Forslaget samtidig udvider den sociale Forsorg paa forskellig Maade, ved Understøttelserne til Enkemænd, Enkebørn og flere andre Punkter, som jeg ikke skal omtale. Denne Besparelse paa de 8 Millioner hidrører rent regnskabsmæssigt fra, at man udskyder de Hjælpekasseudgifter, som man hidtil har haft, og som er opgjort til ca. 14 Millioner. Derved naar man trods Forøgelserne paa andre Punkter til en Formindskelse paa 8 Mill. Kr. i Forhold til den nuværende Forsørgelseslovgivning. Jeg tror ikke, dette kan holde, jeg slutter mig fuldt ud til de Betæneligheder, der er givet Udtryk for fra konservativ Side, og som vi ogsaa har udtrykt i vor Betænkning, hvilket mærke-

ligt nok har bevirket, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Gaar trods det, at han ellers er i Besiddelse af en god Fattelvne, erklærede, at det var ufatteligt, at man kunde fremsætte en saadan Udtalelse. Nu ved jeg jo nok, at det vel neppe hjælper overfor det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, om jeg blot vil henvide til mit eget Skøn. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at Spørgsmaalet efter hans Mening var, om Udgifterne havde Udsigt til at blive større end efter den nugældende Lovgivning. Og det er jo rigtigt, det er det, der er Spørgsmaalet og Problemet. Nu stiller det sig saaledes, at jeg overfor det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kan henvide til hans egen Partifælle, det ærede Medlem Hr. Krag. Der er et gammelt Ord, der siger, at erfaren Mand er god at gæste, og der er jo neppe mange, der har saadant Indblik i Forholdene paa den sociale Lovgivnings Omraader som netop det ærede Medlem Hr. Krag i sin Egenskab af tidligere Indenrigsminister. (*Socialministeren* [Steincke]: Der er enkelte). Ja, et Par Stykker. Jeg henviser altsaa til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte ved Lovforslagets allerførste Behandling den 3. December 1930. Dér sagde det ærede Medlem følgende:

„Lovforslaget indeholder en mægtig Samling af nye Udgiftsmuligheder; Post efter Post hviler Udgiftsberegningen paa et løst Skøn, saa løst mange Steder, at man virkelig slet ikke uden utilbørlig Letsindighed tør bygge derpaa. Højest sandsynligt kan det ikke være anderledes; jeg kender jo ogsaa til, hvorledes slige Kalkulationer bliver til, og hvor usikkert, løst og usammenhængende det Grundlag i Almindelighed er, hvorpaa saadanne Beregninger foretages.“

Det var det ærede Medlem Hr. Krag's Bedømmelse af de Beregninger, der forelaa i 1930, og nu spørger jeg: er de Beregninger, der foreligger i Dag, afgivet paa noget som helst andet Grundlag end det, der forelaa i 1930? Er det ikke akkurat det samme Grundlag, der har været anvendt? Jeg tror ikke, man tør modsige det. Men naar det er Tilfældet, vil man se, at en saa erfaren Mand som det ærede Medlem Hr. Krag i Virkeligheden har gjort sig til Talsmand for den samme — jeg tør sige sunde Skepsis, som vi har tilladt os at give Udtryk for. Og denne Udtalelse er ikke den eneste; det kunde jo være en Lapsus i denne Tale, men det er det slet ikke. Jeg kunde blive ved at citere, men jeg skal ikke trætte Tinget alt for meget, men nøjes med fore-